

Hodnocení bakalářské práce

Název: Motivace návštěvníků volnočasového klubu Balón Salesiánského střediska mládeže – domu dětí a mládeže Plzeň

Autor: Lenka Hauerová

Předložená bakalářská práce má spíše charakter projektu než teoretické závěrečné práce. Autorka totiž zkoumá motivaci návštěvníků zařízení, v němž sama pracuje, a to za účelem získání informací, které povedou ke zkvalitnění práce tohoto zařízení. Toto pojetí bakalářské práce má svoje výhody a nevýhody. Nespornou výhodou tohoto přístupu je silná motivace a vysoká osobní zaangažovanost autorky, stejně jako dobrá a hluboká znalost zařízení, jeho poslání a filozofie činnosti. Zmíněná zaangažovanost autorky představuje ale současně i nevýhodu – nedostatek kritického odstupu a nebezpečí, že se při realizaci výzkumu stane „přání otcem myšlenky“. Další nevýhodou je pak určité – třeba i nevědomé – zanedbání vědeckého přístupu: zatímco ve výzkumu provedeném v rámci projektu, který pro sebe zadává nějaká organizace, jde o to, odpovědět na otázky, které pomohou této organizaci, ve standardní bakalářské práci by výzkumné otázky měly vycházet převážně z předchozí teoretické reflexe.

Vzhledem ke zmíněnému zvláštnímu charakteru této práce, je třeba přistoupit k hodnocení diferencovaně. Praktickou část práce hodnotím jako vynikající aplikaci metody kvalitativního rozhovoru pro účel výzkumu (projektu). Teoretická část sice obsahuje cenné informace, které jsou potřebné k pochopení výzkumu, ale samotný výzkum z ní tak úplně nevychází.

Po stránce vnější úpravy i po stránce formální je práce na velmi dobré úrovni. Autorka se snaží poctivě uvádět citace, někdy ale i v nich najdeme nedostatky, jako např. při citaci materiálů převzatých z webových stránek autorka neuvádí přesný zdroj (název, příp. autora dokumentu), ale pouze webové stránky. Vzhledem k tomu, že můžeme předpokládat, že výsledky této bakalářské práce budou použitelné i v několika dalších letech, nejeví se jako vhodné uvádění konkrétních jmen (příp. titulů) současných pracovníků zařízení (pokud se nejedná o historický popis), protože se v průběhu času pracovníci mění, ale základní směřování zařízení zůstává stejné. Diskutabilní je rovněž uvádění delších pasáží z rozhovorů, jako např. na s. 50-51 nebo 54-55.

Po stránce stylistické je práce na výborné úrovni. Je psána zajímavě a čtivě. Velmi sympaticky působí zaujetí autorky pro zařízení v němž pracuje. V práci se bohužel objevuje asi dvanáctkrát malé písmeno na začátku věty a pár dalších překlepů. Autorka také není

důsledná při označení zařízení, v němž pracuje a provádí výzkum – někdy píše slovo „středisko“ s malým počátečním písmenem, jindy s velkým.

V teoretické části se autorce velmi dobře podařilo přiblížit problematiku potřeb a Maslowovy teorie motivace. Naproti tomu charakteristika zařízení – salesiánského střediska mládeže – se mi jeví příliš obsáhlá a z větší části jen převzatá z veřejně přístupných dokumentů. Podobně i kapitola pátá – o donu Boskovi – má spíše „vyprávěcí“ charakter. Kapitola šestá, která obsahuje shrnutí a východiska pro výzkumné šetření, je sice přehledná a obsahuje dobrou formulaci cílů šetření, a tedy i cílů celé práce, ale dle mého soudu nevychází z předcházejících pěti teoretických kapitol. Jinak nelze mít ani k teoretické části vážnější námitky. Několik diskutabilních míst může být předmětem diskuse u obhajoby (s. 12 – Jak to bylo s „lidskostí“ vězňů v koncentračních táborech, v konfrontaci s dílem V. E. Frankla?; s. 13 – Kdy zahájilo Salesiánské středisko mládeže v Plzni svou činnost?; s. 19 – Je pro klub Balón vhodné užívat pro návštěvníky označení „klienti“?; s. 21 – v kterých salesiánských střediscích došlo k „jasné volbě“?).

V praktické části prokázala autorka velmi dobře schopnost provést kvalitativní výzkum na základě polostrukturovaného rozhovoru. Používala přitom postup popsany Philippem Mayringem v knize *Einführung in die qualitative Sozialforschung* (Weinheim; Basel 2002). Vzhledem k tomu, že při provádění šetření postupovala podle konzultací s vedoucím práce, opomněla tuto skutečnost uvést. Provedenému šetření a jeho prezentaci v předložené práci se dají vytknout pouze drobné nedostatky:

- struktura rozhovoru byla předem určena pouze rámcově, což mělo za následek, že tazatelka (autorka) někdy pokládala sugestivní nebo nejednoznačné otázky, jako např.: „Cítíš se tady bezpečněji než v jiném zařízení?“
- neodůvodněné uvádění delších pasáží rozhovorů (viz výše)

Určitou nejasnost vzbuzuje tvrzení autorky, že výsledky uvedené na s. 43-44 vypovídají o tom, že respondenti uvádějí kratší dobu kontaktu s klubem, než odpovídá skutečnosti. Předpokládám, že tuto otázku autorka objasní v rámci obhajoby.

Celkově pokládám předloženou bakalářskou práci Lenky Hauerové za velmi kvalitní, **doporučuji ji k obhajobě a navrhuji hodnocení *výborně*.**

Praha, 12. května 2012

doc. Michal Kaplánek, Th. D.
vedoucí práce